

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	11
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	23
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	24

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 55/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wytoczenie powództwa w elektronicznym postępowaniu zakończonym następnie umorzeniem tego postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia?”

III CZP 56/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym powoduje konieczność uzupełnienia 3/4 opłaty sądowej od pozwu;

– w przypadku odpowiedzi pozytywnej na to pytanie, czy pobranie tej części opłaty następuje na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c., czy też na podstawie art. 130³ § 2 k.p.c. w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji?”

III CZP 57/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Od którego z uczestników postępowania egzekucyjnego w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z innych przy-

czyn niż wskazane w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.) komornik winien pobrać opłatę, o której mowa w art. 53a ust. 2 tej ustawy?”

III CZP 58/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ramami kontroli wstępnej pozwu, w zakresie wykonania obowiązku fiskalnego wniesienia opłaty sądowej w wymaganej wysokości od zgłoszonych w nim kumulatywnie roszczeń, w tym takich, które mają odmienny wzajemnie rodzajowo charakter i – przy tożsamej dla obu podstawie faktycznej wskazanej przez powoda – są oparte na odrębnych podstawach normatywnych (art. 249 § 1 i 252 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych – Dz. U. z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 z późn. zm.), objęta jest ocena poprawności prawnej wskazania jednego z nich jako ewentualnego?”

III CZP 59/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy istnienie «uzasadnionego interesu» stanowi przesłankę materialnoprawną do wytoczenia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone?

a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

2. Czy uzasadniony interes w wytoczeniu powództwa w sprawie o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone ulega

wyczerpaniu, jeśli w stosunku do pozwanego przedsiębiorcy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał uprzednio decyzję o uznaniu za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i zakazał stosowania praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), w sytuacji gdy w obu postępowaniach zarzuty dotyczą stosowania przez tego przedsiębiorcę tych samych postanowień wzorców umów?”

III CZP 60/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 199 k.c. może stanowić podstawę zezwolenia na zawarciu umowy sprzedaży nieruchomości na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603) jako czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu nieruchomością wspólną w ramach wspólnoty mieszkaniowej, w której liczba wyodrębnionych lokali wraz z lokalami niewyodrębnionymi, należącymi do dotychczasowego właściciela jest większa niż 7 w sytuacji gdy wiąże się to z koniecznością złożenia oświadczenia wiedzy i woli poszczególnych współużytkowników wieczystych?”

III CZP 61/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 394² § 1 k.p.c. zażalenie przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji, w przedmiocie orzeczenia o

kosztach postępowania zażaleniowego?”

III CZP 62/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie Sądu I instancji rozpoznające skargę na orzeczenie referendarza sądowego na podstawie art. 398²³ k.p.c. podlega dyspozycji art. 380 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. jako orzeczenie, od którego nie przysługiwało zażalenie?”

III CZP 63/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po uchyleniu nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazaniu sprawy do sądu właściwego na podstawie przepisu art. 505³⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 502¹ § 1 k.p.c. i art. 499 pkt 4 k.p.c. niewskazanie przez powoda – na wezwanie Przewodniczącego – aktualnego adresu zamieszkania pozwanego winno skutkować umorzeniem postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c., czy też jego zawieszeniem, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.?”

III CZP 64/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy możliwy jest upadek udzielonego zabezpieczenia, w oparciu o art. 754¹ k.p.c., przed datą w której można stwierdzić pra-

womocność orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlega zabezpieczeniu?”

III CZP 65/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 222 § 2 k.c. wspólnota mieszkaniowa może domagać się od najemcy niewydzielonego lokalu mieszkalnego zaniechania naruszenia prawa własności polegającego na naruszeniu wyglądu elewacji budynku poprzez przywrócenie kształtu i rozmiaru otworów okiennych do stanu poprzedniego?”

III CZP 66/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wytoczenie powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakończonym następnie umorzeniem tego postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia?”

III CZP 67/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachodzi powaga rzeczy osądzonej w sprawie o dochodzone od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie w związku z wypadkiem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuacji, gdy prawomocnym wyrokiem roszczenia te zostały oddalone z uwagi na brak legitymacji biernej, wynikający z niedopusz-

czalności w uprzednim stanie prawnym możliwości dochodzenia roszczeń bezpośrednio od ubezpieczyciela?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 46/13 – z dnia 17 lipca 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Decyzja Ministra Sprawiedliwości o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe wydana na podstawie art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 427) – jeżeli jest zgodna z prawem – wywołuje skutek od chwili doręczenia jej sędziemu.

III CZP 33/13 – z dnia 24 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Zarząd miasta jako zarządca drogi krajowej w granicach miasta na prawach powiatu (art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 ze zm.), w zakresie odpowiedzialności za szkody wynikłe z nienależytego utrzymania nawierzchni drogi, reprezentował miasto na prawach powiatu.

III CZP 36/13 – z dnia 24 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Właściciel rzeczy może żądać od posiadacza służebności wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy (art. 224 § 2 i art. 225 w zw. z art. 230 oraz art. 352 § 2 k.c.).

III CZP 37/13 – z dnia 24 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„1. Czy dopuszczalny jest podział spółdzielni mieszkaniowej na podstawie art. 108a albo art. 108b ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. 2003.188.1848 ze zm.) przez wyodrębnienie z dotychczasowej spółdzielni na rzecz spółdzielni nowopowstającej, jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi część działki gruntu stanowiąca jednocześnie część nieruchomości powstałej w trybie art. 41 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2003.119.1116 ze zm.), objętej uchwałą zarządu spółdzielni określającą przedmiot odrębnej własności lokali, o jakiej mowa w art. 42 ustęp 2 i 3 powołanej wyżej ustawy, po ustanowieniu odrębnej własności lokalu w tej nieruchomości?

W przypadku negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

2. Czy dopuszczalny jest podział spółdzielni mieszkaniowej na podstawie art. 108a albo art. 108b ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. 2003.188.1848 ze zm.) przez przeniesienie z dotychczasowej spółdzielni na rzecz spółdzielni nowopowstającej, części majątku stanowiącego udziały we współużytkowaniu wieczystym, przysługujące dotychczasowej spółdzielni w nieruchomości wydzielonej z nieruchomości powstałej w trybie art. 41 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2003.119.1116 ze zm.), objętej uchwałą zarządu spółdzielni określającą przedmiot odrębnej własności lokali, o jakiej mowa w art. 42 ustęp 2 i 3 powołanej wyżej ustawy, po ustanowieniu odrębnej własności lokalu w tej nieruchomości?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 43/13 – z dnia 24 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Sprawa o wykonanie umowy o roboty budowlane zawartej w ramach realizacji zadań własnych gminy w zakresie edukacji publicznej, kultury i rekreacji jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (jedn. tekst: Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236).

III CZP 45/13 – z dnia 24 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

Prokurent może udzielić pełnomocnictwa procesowego – także dalszego – osobom wymienionym w art. 87 § 2 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 294/12 – postanowienie z dnia 14 lutego 2013 r.

1. Rozstrzygnięcie kwestii intertemporalnych z zakresu prawa prywatnego międzynarodowego następuje według ogólnych reguł międzyczasowego prawa cywilnego. Od zasady stosowania przepisów ustawy dawnej do zdarzeń zaistniałych podczas jej obowiązywania należy dopuścić wyjątek w stosunku do klauzuli porządku publicznego.

2. Artykuł 1 Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, podpisanej w Hadze w dniu 5 października 1961 r. (Dz. U. 1969.34.284), nie dopuszcza odesłania przez prawo wskazane na jego podstawie. Na podstawie art. 1 pkt b tej konwencji właściwe jest prawo każdego państwa, którego obywatelstwo spadkodawca miał w chwili miarodajnej według tego przepisu.

IV CSK 418/12 – wyrok z dnia 27 lutego 2013 r.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, utworzona przez gminę, która wniosła aport w postaci użytkowania wieczystego na nieruchomości stanowiącej jej własność, ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.), jest niepaństwową osobą trzecią w rozumieniu art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-

Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323 ze zm.)

IV CSK 443/12 – wyrok z dnia 27 lutego 2013 r.

W razie skazania pozwanego prawomocnym wyrokiem karnym za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w celu osiągnięcia korzyści dla niego i drugiego pozwanego, domniemanie zgodności z prawdą (art. 244 § 1 k.c.) nie wiąże w zakresie przesłanki świadomości drugiego pozwanego uzyskania korzyści z przestępstwa (art. 422 k.c.).

II CSK 298/12 – postanowienie z dnia 7 marca 2013 r.

Ostateczna decyzja administracyjna, której skutki prawne, zgodnie z art. 9 zd. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 200, poz. 1323), zostały zawieszane z mocy prawa, nie może stanowić podstawy wpisu do księgi wieczystej.

V CSK 177/12 – postanowienie z dnia 15 marca 2013 r.

Prokurent spółki jawnej jest uprawniony, a nie zobowiązany do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki i nie dotyczą go konsekwencje, o jakich mowa w art. 373 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 176, poz. 1360 ze zm.)

I CSK 399/12 – postanowienie z dnia 27 marca 2013 r.

Wierzytelnościami umieszczonymi na liście wierzytelności w rozumieniu art. 369 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo

upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. poz. 1112 ze zm.) są tylko te wierzytelności, które zostały umieszczone na liście zatwierdzonej przez sędziego-komisarza i mogły podlegać zaspokojeniu w postępowaniu o podział funduszków masy upadłości.

III CZP 12/13 – postanowienie z dnia 5 kwietnia 2013 r.

W postępowaniu o wykonanie zabezpieczenia, którego podstawę stanowi nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym, komornik ustala na podstawie art. 770 w zw. z art. 743 § 1 k.p.c. koszty należne mu jako organowi egzekucyjnemu (opłaty egzekucyjne i wydatki gotówkowe), natomiast sąd orzeka o wszystkich kosztach postępowania zabezpieczającego (art. 745 § 1 k.p.c.).

IV CZ 21/13 – postanowienie z dnia 10 kwietnia 2013 r.

W pozwie wnoszonym przez wspólnotę mieszkaniową reprezentowaną przez zarząd należy oznaczyć ten organ w sposób umożliwiający doręczanie pism sądowych, a jeżeli wspólnota ustanowiła pełnomocnika procesowego – także adres, pod który należy dokonywać mu doręczeń (art. 187 § 1 w związku z art. 126 § 2 k.p.c.).

IV CSK 514/12 – postanowienie z dnia 10 kwietnia 2013 r.

Działka uwidoczniona w ewidencji gruntów jako droga, która nigdy nie była drogą w rozumieniu art. 4 pkt 2 w związku z art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 260), może być przedmiotem zasiedzenia.

IV CSK 521/12 – postanowienie z dnia 10 kwietnia 2013 r.

Pod rządem art. 32 § 1 i 33 pkt 3 k.r.o. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1691) o zaliczeniu nabywanego przedmiotu do majątku wspólnego lub odrębnego małżonków decydowało porównanie wielkości środków użytych z każdego z tych majątków. Nabyty przedmiot podlegał zaliczeniu do tego z majątków, z którego pochodzi przeważająca część środków.

II CSK 456/12 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2013 r.

1. We wzorcu umowy rachunku bankowego bank może zastrzec, że do wykonania polecenia przelewu wystarczające jest oznaczenie w treści przelewu numeru rachunku oraz nazwy jego posiadacza (beneficjenta przelewu).

2. Zmiana treści umowy rachunku bankowego nie wymaga zmiany regulaminu w sposób wskazany w art. 384¹ k.c.

II CSK 471/12 – postanowienie z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Niedopuszczalne jest ustanowienie hipoteki na części nieruchomości będącej własnością jednej osoby (art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.).

IV CSK 613/12 – wyrok z dnia 12 kwietnia 2013 r.

Czasowa niedopuszczalność drogi sądowej nie zachodzi w razie zgłoszenia dopiero na etapie postępowania aktualizacyjnego przed sądem powszechnym wartości kolejnych nakładów poniesio-

nych przez użytkownika wieczystego nieruchomości (art. 77 ust. 4 i ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – jedn. tekst: Dz. U. 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.), które wcześniej nie były objęte wnioskiem rozpoznany przez samorządowe kolegium odwoławcze.

I CSK 434/12 – postanowienie z dnia 17 kwietnia 2013 r.

Właściciele domów jednorodzinnych usytuowanych na osiedlu należącym do spółdzielni mieszkaniowej, niebędący jej członkami, są uprawnieni do korzystania z dróg wewnętrznych łączących osiedle z drogą publiczną.

II CSK 557/12 – wyrok z dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sankcję nieważności czynności prawnej z powodu jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego wyłączają przepisy przewidujące inny skutek, jednak w szczególnych okolicznościach zastosowanie takiej sankcji jest dopuszczalne, zwłaszcza jeżeli przemawia za tym potrzeba ochrony praw osób trzecich.

V CSK 210/12 – wyrok z dnia 25 kwietnia 2013 r.

Wniesienie przez adwokata skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań przewidzianych w art. 398⁶ § 2 k.p.c. jest równoznaczne z niezachowaniem należytej staranności zawodowej w rozumieniu art. 355 § 2 k.c.

I CZ 34/13 – postanowienie z dnia 8 maja 2013 r.

Wpis oddziału przedsiębiorcy krajowego do rejestru przedsiębiorców w KRS nie jest wpisem podmiotu podlegającego rejestracji w rozumieniu art. 519¹ § 3 k.p.c.

III CSK 293/12 – postanowienie z dnia 22 maja 2013 r.

1. W sprawach dotyczących treści aktów stanu cywilnego – rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym – sąd powinien w szerszym zakresie niż w postępowaniu procesowym korzystać z własnej inicjatywy przy ustalaniu stanu faktycznego, a także dopuszczać dowody nie wskazane przez uczestników (art. 232 *in fine* w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

2. Skarga kasacyjna może być oparta na zarzutach naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.

I CSK 515/12 – wyrok z dnia 23 maja 2013 r.

Nagroda wypłacona sportowcowi w ramach tzw. umowy sponsorskiej za zdobycie medalu olimpijskiego stanowi jego majątek osobisty.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 10/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w treści art. 299 § 1 k.k. sformułowanie «środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego», oznacza, że przedmioty i prawa, które zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, a więc pochodzą bezpośrednio z tego czynu, nie mogą być przedmiotem wykonawczym przestępstwa "prania brudnych pieniędzy", a w konsekwencji również, w zasadniczej większości przypadków, sprawca przestępstwa źródłowego nie może dopuścić się występku z art. 299 § 1 k.k.?”

I KZP 11/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy znamiona uporczywego niewpłacania podatku w terminie (art. 57 § 1 k.k.s.) może wypełniać jednorazowe zaniechanie zapłaty podatku w terminie, czy też uporczywość sprawcy przejawiać się może wyłącznie w powtarzających się, cyklicznych zachowaniach, polegających na zaniechaniu zapłaty podatku?”

I KZP 12/13

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewidziana w art. 484 § 2 k.p.k. obligatoryjna zmiana trybu postępowania, z uproszczonego na zwyczajny powoduje, iż wskazane w ustawie warunki określające możliwość rozpoznania sprawy pod nieobecność oskarżonego, zaczynają obowiązywać od chwili zmiany trybu postępowania, czy też dotyczą one całego postępowania jurysdykcyjnego prowadzonego w tej sprawie?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 123/12 – postanowienie z dnia 10 stycznia 2013 r.

Użyty w art. 376 § 2 k.p.k. zwrot „zawiadomiony” oznacza poinformowanie oskarżonego o terminie rozprawy przerwanej albo odroczonej zarówno za pomocą wezwania, jak i zawiadomienia, o których mowa w art. 129 § 1 i 2 k.p.k.

V KK 389/12 – postanowienie z dnia 13 marca 2013 r.

Tak zwane ustawy lustracyjne zarówno poprzednia z dnia 11 kwietnia 1997 r., jak i obecna z dnia 18 października 2006 r., normowały i normują odpowiedzialność typu represyjnego, niebędącą odpowiedzialnością karną, o jakiej mowa w Kodeksie karnym, a tym samym nie były one i nie są „inną ustawą karną” w rozumieniu art. 116 k.k., natomiast przepisy Kodeksu karnego mogą być stosowane do tej odpowiedzialności jedynie wtedy, gdy sama ustawa lustracyjna odwołuje się do nich oraz, ewentualnie, w drodze analogii.

III KK 27/13 – wyrok z dnia 14 marca 2013 r.

Obowiązek naprawienia szkody, przewidziany w art. 46 § 1 k.k., dotyczy tylko szkody, której nie naprawiono w całości albo w części.

III KK 267/12 – postanowienie z dnia 21 marca 2013 r.

W wypadkach przestępstw o alternatywnie określonych znamionach czynności wykonawczej, gdy oskarżyciel zarzuca prze-

stępstwo polegające na wypełnieniu znamion jednego z członów alternatywy, natomiast sąd przypisuje przestępstwo polegające na wypełnieniu, obok znamion odpowiadających opisowi czynu sformułowanemu w akcie oskarżenia, także znamion charakteryzujących drugi z członów alternatywy, nie jest możliwe abstrakcyjne rozstrzygnięcie, czy zachowana została tożsamość czynu zarzucanego i przypisanego. Od sytuacji, w której, istotnie, poprzez odwołanie się w wyroku do obu alternatywnie określonych znamion czynności wykonawczej, dochodzi do ustalenia przez organ procesowy, że sprawca dopuścił się dwóch niepozostających ze sobą w związku zachowań, składających się na odrębne zdarzenia historyczne i naruszających dwie odrębne, chociaż zamieszczone w tym samym przepisie, normy sankcjonowane, odróżnić należy sytuację, w której spełnienie jednej z czynności wykonawczych pozostaje w tak ścisłym związku z drugą wymienioną w wyroku czynnością wykonawczą, iż składają się one na jeden czyn, stanowiący przedmiot skargi prokuratorskiej.

III KK 327/12 – postanowienie z dnia 5 kwietnia 2013 r.

Brak obrońcy podczas pierwszego przesłuchania podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym (art. 300 i 301 k.p.k.) nie stanowi sam przez się – ze względu na treść art. 6 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3 lit. c Europejskiej Konwencji Praw Człowieka z 1950 r. – przeszkody do wykorzystania na rozprawie złożonych w takich warunkach jego wyjaśnień, o ile nie wystąpiła obiektywnie istniejąca podatność podejrzanego na pokrzywdzenie.

II KK 245/12 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Możliwość zwolnienia oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości albo w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, nie odnosi się do kosztów procesu wymienionych w art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.

III KK 424/12 – postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013 r.

Treść art. 537 § 2 k.p.k. nie stoi na przeszkodzie nadaniu rozstrzygnięciu następczemu postaci stwierdzenia nieważności orzeczenia, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r., o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.).

IV KK 39/13 – postanowienie z dnia 17 kwietnia 2013 r.

1. Zadaniem sądu orzekającego w postępowaniu ekstradycyjnym jest stwierdzenie prawnej dopuszczalności wydania, po zbadaniu, czy nie zachodzą bezwzględne przeszkody ekstradycyjne, a przepis art. 4 ust. 1 umowy z dnia 10 lipca 1996 r. między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji (Dz. U. z 1999 r. Nr 93, poz. 1066 ze zm.) nie ma takiego charakteru.

2. Sąd rozpoznając wniosek upoważnionych władz Stanów Zjednoczonych Ameryki o wydanie obywatela polskiego, złożony na podstawie umowy z dnia 10 lipca 1996 r. między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, nie jest uprawniony do badania na podstawie art. 4 ust. 1 tej umowy, czy wydanie obywatela polskiego jest „właściwe”, albowiem uprawnienie w tym zakresie ma wyłącznie Minister Sprawiedliwości i realizu-

je je w sytuacji, gdy zostanie stwierdzona orzeczeniem sądu prawna dopuszczalność wydania.

I KZP 2/13 – postanowienie z dnia 20 czerwca 2013 r.

Opinia komisji psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających, o której mowa w art. 201 § 1 i § 2 k.k.w., nie jest opinią biegłego w rozumieniu art. 193 k.p.k., wobec czego za jej sporządzenie nie przysługuje wynagrodzenie.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 3/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadkach zawarcia z nauczycielem kontraktowym umowy o pracę na czas określony, przy braku ustawowych przesłanek z art. 10 ust. 7 ustawy – Karty Nauczyciela, po upływie okresu na jaki umowa została zawarta i po wręczeniu nauczycielowi świadectwa pracy oraz odmowie dopuszczenia nauczyciela do pracy wskutek uznania przez pracodawcę, że umowa o pracę została rozwiązania z upływem okresu wskazanego w umowie nauczyciel może skutecznie domagać się ustalenia istnienia stosunku pracy na podstawie art. 189 k.p.c., czy też powinien wzruszyć skutki bezprawnego działania pracodawcy przez zgłoszenie roszczenia opartego na art. 56 k.p. w związku z art. 91c ust. 1 ustawy – Karta Nauczyciela?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 3/13 – z dnia 2 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim:

„Czy okres zatrudnienia uprawnionych pracowników w spółce wydzielonej ze spółki powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego podlega wliczeniu do stażu pracy od którego zależy ilość należnych im akcji (art. 36 w związku z art. 38b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jednolity z 2013 r. poz. 216)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 2/13 – z dnia 2 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy.

II UZP 4/13 – z dnia 4 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował

ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), niezależnie od tego czy wcześniej złożył wnioski o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą.

II UZP 5/13 – z dnia 4 lipca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy Sąd powszechny jest właściwy do rozpoznania odwołania od decyzji administracyjnej odmawiającej wszczęcia z urzędu postępowania (na podstawie art. 83 a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, t. jedn.: z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) w sprawie unieważnienia decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczących stwierdzenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu i wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, od których nie zostało złożone odwołanie do właściwego Sądu powszechnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.